

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шашн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполученням
Реклама не зберігається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в квітні 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Німеччині 7-50 ал.,
Італії 7-50 ал., Швеції 5 шр. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 15-
лей, Болгарії 7-50 ал., Австрії
1-40 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарня 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИКІРНИКА
20 сот.

Далекосяглі постанови.

Львів, 28. грудня 1928.

Кожна українська національно-політична партія, яка б вона не була — класова чи понадкласова, і навіть кожна політична національна група, що не має всесторонньо обробленої політичної програми, а відомоється перекосово тільки національним (чи коли хоче націоналістичним) світоглядом або національно-політичною платформою, не може нині перейти до порядку денного над такою важною проблемою як її відношення до Радянської України. І це цілком зрозуміле, бо там на Радянській Україні є матірний пеня, бо там за Збручем є серце української нації, бо там накінець повинна бути її душа, мозок.

Радянська Україна є під нинішню хвилю, таке як перед 5-ти чи 8-ми літами, незалежною землею для всього українського національно настроєного громадянства без ріжниць класів і станів. Не багато на наших землях під Польщею таких одиниць, що визнаються в тамошніх відносинах та орієнтуються в тамошньому українському житті. Означе, не зважаючи на те, Радянська Україна стала нині в нас величиною, яку використовують не тільки політичні партії, але навіть поодинокі люди культурні, тобто культурних діячів, як аргумент у боротьбі в такій площині: „за“ чи „проти“ теперішнього встрою на Україні, або точніше „за“ чи „проти“ того, що там діється в національній діяльності. Одні і другі мають на те свої аргументи, одні й другі керуються у своїх поглядах і в обґрунтовуванні своїх постанови у цій справі деякими фактичними даними і логічними аргументами, але одні і другі без сумніву заступають при тім ідеї, дарма що протилежні, позитивні. Означе одні і другі докладно не зясовують собі, як сказано, тамошніх відносин і життя, бо Радянська Україна відділена від нас китайським муром. Мало є в нас таких щасливців, що мали нагоду бути на Радянській Україні. А вже зовсім нема таких, щоб мали змогу приглянутися всесторонньо до тамошніх відносин та збагнути дійсні шляхи офіційної національної політики комуністів та вичути напрямки і шляхи української національно-культурної творчості як такої. Ті, що були там, не мали на це ні часу ні змоги і як щонебудь бачили, то тільки те, чим безпосередньо були зацікавлені.

А чейже це незаперечний факт, що в СРСР є така величина, яка зветься Українською Радянською Соціалістичною Республікою і це певний факт, що в ній живе суцільною масою тринадцять мільонів, у 90 відсотках українського населення. Дальший незаперечний факт є той, що в УСРР виконує всю владу комуністична партія більшовиків України, що навіть на основі найновішої більшовицької статистики, має в своїх рядах загалом 49 відс. українців. Отже комуністична диктатура є на Україні з уваги на чисельність виконуючої владу партії в своїй більшості неукраїнською.

І хоч в межах Радянської України розвивається тепер без сумніву українська національна культура, дарма, що комуністи хочуть витиснути на ній інтернаціоналістичне пятно, то всеж повинні, цим же вказаною

свободою у своєму рості та самовияві вона там не має. Про те довідуємося з літературної і політичної дискусії, яка мала і досі має місце в тих справах на Україні (Хмельницький, Шумський), в радянській пресі, про те накінець довідуємося і з партійних постанов та енуційній відповідалних комуністів і представників влади в УСРР.

Далі, хоч деякі наші радьюфіли і запевняють, що УСРР є суверенною державою, зяваною з Московською свободним договором, то це факт, що Україна є в повній політичній та економічній залежності від Москви та що вона є в колоніальному положенні супроти тієї останньої. Це potwierджують нам крім загальносоюзної конституції також полемічні виступи і публікації самих комуністів (Волобуєв) і відповідальних представників влади в УСРР.

Накінець це факт, що в КПЗУ, тобто в комуністичній партії Західної України, стався розлом і пішла затяжна боротьба між членами партії наслідком неоднакової оцінки реальних явищ, що заіснували на Україні при проведенні в життя комуністичних напрямків в національній політиці, зокрема у діяльності з. зв. українізації, а також у діяльності економічної політики. Цей розлом і боротьба у КПЗУ найшли свій відгомін також у політичній партії Сель-Роб. Словом в одній і в другій партії, тобто в КПЗУ і в Сель-Робі (що поділяється таке як КПЗУ на дві окремі партії) є поважна опозиція проти теперішньої національної політики в УСРР.

Самозрозуміло, що і Народний Зізд Українського Національно-Демократичного Об'єднання пильно й уважно застановлявся над цими справами і прийняв такі далекосяглі й обов'язуючі всіх своїх членів постанови:

„Народний Зізд стверджує, що за російським кордоном на українських землях у межах Української Радянської Соціалістичної Республіки, як складової частини Союзу Рад. Соц. Республік, відбуваються національні пропеси далекосяглого політичного ваги. Там ростуть і розвиваються українські національно-культурні цінності й рівночасно та в парі з ними назрівають українські національні сили, що скорше чи пізніше віддадуть на українських землях суверенні права українському народові.“

Після виборів на Закарпатті.

Підкарпатська Русь осудила теперішній режим.

Всі закарпатські пресові органи, навіть правительстві, стверджують однодушно, що переведені для 2-ї п. м. вибори до місцевого самоуправління виявили велике незадоволення населення з теперішнього режиму на Закарпатті. Про це говорять вимовно виборчі цифри: опозиційні партії Закарпаття здобули 187.439 голосів проти 104.936 голосів урядових партій. А якщо взяти під увагу, що деякі з правительствених партій, прим. християнсько-народна партія (Брашайко-Волошин) і партія трудова, є в опозиції до теперішнього губернатора Ровенського і його режиму, то по праву цей режим піддержало при недавніх виборах тільки 90.379, а проти нього загалом 152.010 виборців.

Та не ще далеко це все. Як відомо, націоналістичною політичною партією на Закарпатті виявилась при виборах партія аграрна, що збрала на свою лігу

до 36.000 голосів. Це одна з головних політичних урядових партій і в руках нині увесь урядовий апарат на Закарпатті. Очевидно річ, що урядові, партії, хормари і хмара інших агітаторів ухилялися по цілому Закарпатті, агітуючи на аграрною партією. Не треба й казати, що ця агітація була мало перекірливою, а до того в деяких околицях краю приморозило до всіх заявників або нещасливих людей терор, але тільки найближчі вибори стягнути на дісти аграрної партії.

Орган христ.-народної партії „Свобода“, що не поспішався ніколи демократією і рахується завжди зі словами, пише в ч. 51 в 20-ї п. м., що він однієї серйозної політичної аграрної партії не посміє би твердити, що аграрні вибори голосували на цю лігу з урядового партійного перекозання. Автор тої статті стверджує, що куди дин загальну перел виборами

„Народний Зізд осуджує політику тих українських емігрантських, наданіпрієських чинників, що на міжнародній арені є своїм знаряддям у руках політичних корогів українського народу та його незалежних змагань і що на спільку з зацікавленими у фактичному повезолненні нашого народу чинниками підготовляють т. зв. збройну інтервенцію на Україну. Народний Зізд протестує проти всякої інтервенційної політики чужих непокінаних чинників та їм протиставляється“.

Приймаючи цю постанову Народний Зізд став на становищі, що український народ над Дніпром своєчасно виявить сам власну зорганізовану волю до виконання суверенних прав на території своєї землі. Тепер вся земля українська знищена і зруйнована громадянськими і національними війнами до тої міри, що їй треба гоїти свої рани. А всяка чужа інтервенція принесе до нас тільки тільки горе та нужду українському народові та руїну всій українській землі, бо вся Україна булаб як не базис до боєвого терену усіх інтервенцій. Такий експеримент нашому виснаженому народові та нашій зруйнованій Батьківщині тепер не під силу.

Обі наведені постанови матимуть далекосяглі значіння для всієї національної політики партії і велику вагу для будучини всього українського народу.

В. М.

то звідки говорили йому про те, що мусять голосувати на аграрну партію, бо їм нічого не буде їм призначені ді, шкільсько, поле, багач, або не дістануть субвенції на школу і т. п.

В світі тих фактів поразка правительствених партій на Закарпатті просто катастрофічна. А дові до неї ніхто чиний, тільки суб. Ровенський своєю безглуздою політикою, що ввесь час лежала розріз з потребами й інтересами автохтонного закарпатського населення. Ця політика не відповідала закарпатському населенню ні в культурно-освітній, ні в господарській, ні в військовій чи іншій діяльності.

Проти тої політики і загалом проти режиму Ровенського заперечувало населення Закарпаття при виборах, проти Ровенського звертається тепер дуже різко більша частка закарпатських пресових органів. Реалі Ровенського називається в тих органах диктатурою одної класи, яка панує проти волі цілого краю і будує „лапорові замки“, себто Потекинські села, якими замкнули очі секс. шкільної президії ради міністрів Бартошів, що є теж відповідальний за цілу ту погубну політику.

Чехословацький уряд повинен з вислідом виборів на Закарпатті витягнути відповідні висновки, а в першу чергу змінити людей, що заклали там режим диктатури одної безвідповідальної класи. Він повинен відкликати і Ровенського і Бартоша, а на їх місце зати людей справедливих і розумних, які виступили такою політикою, яка відповідала потребам та інтересам широких верств автохтонного населення Закарпаття. Це горять бажання всіх відданих народові закарпатських діячів, таке домагання до уряду чехословацької незалежної закарпатської преси.

Антисемітизм на Україні і Білорусі.

Жидівська агенція телеграфічна комуністична (Харків, 28. грудня). Тутешній комуністичний політичний „Пролетаріат“ містить статтю про антисемітизм на Україні. Автор статті твердить, що антисемітизм розповсюджується на Україні та в самі як на Білорусі. Автор наводять кілька фактів утискування в різних містах і містечках на Україні. Дуже характерним є випадок, який має місце в фабриці „Червоний Поет“ в містечку Великий Токмак. В тій фабриці заложено багато випадків переслідування жидівських робітників своїми товаришами. Для 1. грудня цього року відбулися збори робітників у числі біля 1400, на яких обговорено справу антисемітизму на Україні. По вступній дискусії усталено одностайно резолюцію, що осуджує расову несправедливість під кожною ознакою, а особливо антисемітизм. Того самого вечора відбулися збори робітничого клубу металістів при тій же фабриці, на яких кілька робітників, що теж були присутніми на попередніх зборах, доклали резолюцію на резолюцію проти антисемітизму, зачитавши текст, що дедалі видніше жидів. Ось становище підтримали твердими, що жиди не мали ніякого права на працю в Україні, а вони з великим спосіб не могли в ній конкурувати.

Зависає з Радю жидівська місія, що в Гомелі дійшло до дуже трагічних випадків, а саме на одній з вулиць жидівська група тупаками на перекозачили жидів (в криміні „Лай жидів, єврейська Росія“ почала бити до крові жидівських прохвиль). Цей ряд осіб розвело, а одні жидівську кримінальну агітацію. Жиди звідки тому, що негалеж жидівська міліція випадки не розслідують до шкідливості

розмірів. Настрій життєвого населе-
ня прибитий. Про подібні напади на жи-
ви наслідуючі, істи також з Мінська.

За океаном.

Українські протестаційні війни.

З вістою відкриття українських протестаційних днів в Канаді і Залучених Державках, про які дійшли до нас вісті, відомітимо деякі сцени в містах Сарентоні в Оліфанті, що відбулися 25. листопада. Віще в Сарентоні, що було пошукує з концертом, створив Дмитро Яну, після якого виступили відоміший реферат д-р Володимир Колодизинський. Після виступів на концертній програмі виступили другий реферат раз, М. Шустакевич. Потім прийнято протестаційні резолюції, а хор під управління артистки Шустакевиченої співали у супроводі студентського оркестру „Боже, великий єдиний“. Збір-ка вісників на українських інвалідів принесла 114 доларів. — Віще в Оліфанті, що відбулося того самого дня в галі „Згоди Брама“, створив мейор (бур-містр) Оліфанту п. Юрій Хилан. Після виступу президиї виступили з рефератом п. „Українських Шовіністичних Вістей“ М. Настасієвський з Нью Йорку. По ньому промовіли ще кілька бесідників, а потім прийнято резолюції і переведено збір-ку на політичних висхід. Це віще відбу-лося заходом Українського Поступового Клубу в Оліфанті.

Приготування до вистави в Шикаго.

Шаховський український адвокат і банкієр Роман Омук об'їхав Європу як представник комітету вистави, яка буде в Чикаго в 1933 році. Він відвідав 12 держав, між ними й Галичину. Українці в Чикаго мають окремі комітети для участі у виставі. Цей комітет приготував український хор, який з доручення головного комітету вистави об'їде Америку, Канаду й Європу для розголосження тої єврейської виставки.

Український комуніст радним у Вінні-пегу.

При виборах до міської ради у Вінніпегу, Ман. (Канада) дня 23. м. м. вибраної вдруге, між іншими й український комуніст Василь Колісник.

М. ВОЗНЯК.

3 романічних епізодів
Панька Куліша.

(Продолжение).

Боже мій! Може-б Ви сплакнули
над мою долю нещасливою: мо-
же-б та свята слюзинка Ваша хоть
на хвилинку мою душу упокоїла.
Марні слова пишу до Вас, кохана
сестро! коли-б і ангели на небесах
заплакали, і їх слези пекельного
огню в моєму серці не погасили-б.
Бажано смерті з широкі душі, —
більш мені нічого бажати! Байрон
перед смертю сказав: „Єсть у мене
дороге на світі, да рад я, що вми-
раю!“ Так і я сказав би кінчаючись.
От до чого дожився я із своїм се-
рцем гарячим, із своєю німотою ду-
шевною, із своїми високими поми-
слами. Не дай Вам, Боже, зійти на
мою дорогу. Лучче вийдіть заміж
і живіть попросту, нікому зла не
чинячи.. Карається мабуть чоловік
за те, що піднімається або хоче під-
нятися вище своїх братів. Згадайте
легенду про Прометей, що йому бу-
ло за той огонь, которого він добув
з неба... Отже вже сього листу мого
не зрозумієте, а я не змію Вам яс-
нійше розказати, що зо мною ді-
ється. Колись може, як мене на світі
не буде, про все довідетесь, коли
знайдеться розумна людина, що про
мене розкаже. — Пишете Ви і бла-
гаєте мене, щоб я не кидав Вас. Чо-
го се Ви вжахнулись? Ви мені доро-
гі не за те, що слово ласкаве, щире
до мене обернули, а за те, що душа
в Вас чиста і що велике добро з Вас
може вийти колись людям, або хоч
Вашим дітям. То як же я Вас поки-
ну? се все одно, що покинути милу
надію! Одвернувся-б я од Вас хита-
тоді, як би побачив, що з Вас вий-

Українці в школі.

В учительській семінарії (нормал
скул) в Дофін, Ман. (Канада) є 4 укра-
їнців і дві українки (на всіх 50 норм т-
ників!). Один з них, Микола Гиваний, є
співробітником та ілюстратором сту-
дентської газети. Директор школи, Сті-
венсен прихильно ставиться до україн-
ців і раз має навіть виставку про Україну
і Тараса Шевченка.

10-літній артист,

Дня 24. м. ч. у великій концертній залі Карнегі Гол в Нью Йорку виступили з концертом український хлопчик Нестор Луцук, син Дмитра Луцака, члена українських народних товариств у Нью Йорку і доброго нашого громадянина. Дмитро Луцук і його жінка родом з повіту Печеніжчини в Галичині, а їх синюк родився в Нью Йорку. Родичі Петра славляючи його музичність і віддали його як 6-літню дитину до школи гри на скрипці відомого бельгійця Густава Вольтера. Малий Нестор здобував срібні медалі на музичних конкурсах з цілого Нью Йорку, а вкінці здобув і золоту медаль. Тепер найславніше концертне бюро Джадсона вибрало його на ту саму концертну естраду, де грав Рахманінов, де співав Шаляпін і де виступав Кошиць зі своїм хором.

Працання п. Матолича.

Один з найстарших українських бизнесменів у Філадельфії і заслужений громадянин п. Василь Матоліч переїхав на постійний побут до Миллсд. Н. Дж. (40 миль від Філадельфії), де гарно розвивається українська колонія, яку пласне він організував. За цієї нагоди Товариство Горожан уклало товариську вечерю в честь п. Матоліча і його родини, на якій сердечними словами прощали їх і пригадали заслуги п. Матоліча для української громади в Філадельфії. На вечері гості зложили 30 доларів на допомогу українським політичним в'язням. Гроші вилано через Українську Стрілецьку Громаду в Філадельфії до Львова.

Громадянини! Чому не став Ти ще досі членом Товариства „Просвіта“?

Ріжні вісти.

РЕВЕЛЯЦІ БРАТА ЛІТВІНОВА.

Брат нар. комісара Литвінова, після того як його обвинуватили в фальшуванні векселів, утік у Швейцарію. Тепер він вернувся у Париж і там перед слідц. судом зложив сенсаційні зізнання. Із тих зізнань виходить, що більшовицькі власті при фінансуванні пропаганди змусили компартій виставляти векселі так, що одна із закорд. більшовицьких інституцій п. Аркос виставляла векселі на Гроссорт, Гроссорт виставляв знову векселі на інші торг. місця за кордоном. Так відбувалися нібито отруйні кола, операції, які достарали грошей, виплатуваних проп. гандистичним більш. організаціям. Литвінов на припорушення лєс. ради. Турова (що був попраді керівником організації тайних більш. агентів на Німеччину, Францію, Англію й Бельгію) виставляв у 1926 р. векселі на 8 міль. мар. Також на приказу Турова Литвінов виставляв векселі на пропаганду в Марокко й Альжирі. Литвінов каже, що він є лише жертвою ан. пол. інтриг, які веде Чічерін за посередництва ДПУ проти його брата. Литвінов подав фр. властям цілу лісту тайних агентів, яких СРСР удержує у Франції.

ЗА ТРОЦЬКИМ — БУХАРІН.

Орган берлінських з'яних комуністів „Фольксвілле“ повідомляє з Москви, що голову президії комінтерну Бухаріна відіслали від влади та вислали на безречинцеву відпустку. Рівночасно подає цей часине, що Клара Цеткін, яка тепер є в Москві, виступила з гострими обвинуваченнями проти комінтерну. Встановили робили їй труднощі при візні до Німеччини, так, що вона загрожала, що звернеться за інтервенцією й опікою до нім. консульату. По новім році К. Цеткін виступатиме вже на берлінських зборах.

ПОЛІТИЧНИЙ ЗАМАХ У ЗАГРЕБІ.

В загребській каварні „Корзо“ а лат. Святий Везір був смертельно ранений агент білгородської поліції Траверс. Справник замаху втік. Поліція арештувала багато членів тора. союзу молоді.

ОФІЦЕРИ СТАРОСТАМИ

У зв'язи з реорганізацією адміністративної подільської уряд у найближньому запланованому на становища старостів рад міських.

ВІКРАЛИ ВІЯСЬКОВИЙ ВІНАХІД У ВАРШАВІ.

На год, звіря у Варшаві вкарли інженери Петрові Едвардівку, що приїхав із Парижа, залуку, а той був диния нового айфай. внаходу. Валив на мата бути використана польському їм штабоні. За керування валив відсувати їм, повну дров.

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ВАРШАВІ

Дня 28 травня перед варт. вар. стодом починається розправа проти рос. емігранта Юр. Войнаковського, що знає 6 травня 1929 стріляти до рід. білорусинської торг. місії у Варшаві Літвіна. Ділячка була тоді ранилий лише відомим збитий автомобільний шиб.

СТРІЛИ ДО ПОЛЬСЬКОГО АТТАШЕ
В ТУРЕЧЧИНІ.

До аташе польського посольства в
Царгороді Іжницького виступили 4 раз-
явісь люди, як він їхав автом. Серіан
не впізнав. Свідомо винявала, що це
був бандитський напад.

ЧІЧЕРІН ХОРІЯ.

Більшовицький комісар закорд. справ Чічерін лежить хорий у Німеччині й тому не може вернути до Москви. Тому теж заповіщений приїзд до Варшави є досить неактуальний.

АРЕШТУВАННЯ В АЛЬЗАЦІ.

Поліція в Штрасбурзі арештувала бо-
гато альянських автомобілів. М. І. пе-
ревели ревізію в хаті рад штрасбурзько-
го тижневика „Фольксвіде“. Юнкер та
секретаря компартії.

В АФГАНИ.

Одно з племен піддалося королеві, а інші з воєнними походами, Думають, що піддаються й інші племена. Чуття про втечу афганської кор. пари не повердаються. Кор. війська відперли постанція 63 км. на шляху між Кабулом. До кор. відділів оголошується багато пестиння.

шла пані, та й більш нічого, пані сама для себе да для своїх панів — сусід і родичів. Отже знаючи Вас, я вповаю, що Ви возлюбите діло життя не по-панській і багато зробите всяким людям добра. Живіть-ж і красуйтеся у божій ласці, а серце моє знає, чого Ви стоїте, серце моє прихильне до Вас, як до сестри-жальбищиці".

В доросці до листу прохав Куліш Милорадовичівну написати, як вона вподобала собі його „Майора" й чи дуже судять і лаяють його за його повість, питає, чому не пише нічого про сестру Марусю, й писав далі так: „Мені здається, що колись не скоро і знаємось ми всі до купи і поживемо в добій уподобі. Тоді-то і заговоримось, тоді-то пісень наспіваємось! Великий світ, да нігде мені дітись. Одрадно думати, що колись приїду до Вас замучений, да недомучений, а Ви вже будете господицею гарною, і дасте мені захистний притулок у своїй господі, і знаючи, що в мене всяка жидочка перестрадала багато на віку, умітимете не займати мене і других навчите мене не займати ні словом, ні поглядом. Я Вам за се розкажу, вибравши тиху хвилину, як я на світі жив і що в мене в душі діялось. Ну, не замовчайте-ж і Ви, пишіть до мене. Я люблю Ваше плохеньке, не дуже письменне писання. Не думайте, як висловитись, а пишіть, яке на думку слово навернеться".

До 22 березня 1859 р. не діждався Куліш відповіді від своєї кореспондентки, як виходить із його листу з такою датою, де писав між іншим ось що: „Ви замовляли чогось. Не знаєте Ви, сестро, у яку важку годину мене покидаєте! Як побачимось, то розкажу Вам усе до ниточки. Побачите, по чім кіш лиха в Петербурзі продається!" Плячучи далі подорож на Україну по Вели-

кодні, Кудіш бажав заїхати також до Мизорадовичівни. „Хочеться мені дуже з Вами побачитись — писав він; байдуже я про ті переговори, що писав я перше, — аби Ви на їх не вважали. Перед виїздом із столиці я сповіщу Вас, щоб написати до мене в Лубні, що й як, а там уже міркуватимем, де нам побачитись.”

Та Куліш не поїхав на Україну, а в західню Європу. З Кенігсбергу вислав 28. квітня (10. травня) лист до Милорадовичівни. Писав по-московськи, що не находив спокою в цілому світі, а тут іще затемнюються „такі ясні відносини“, як його з своєю кореспонденткою. Нарікав, що вона відвернулася від нього. Як був би одержав кілька приятельських рядків від неї, був би для неї однієї поїхав на Україну. Тяжко їхати знаючи, що ніхто не дожидає тебе, ніхто не радий тобі. Коли думає про Україну, що її спотворили пани, замість неї явився в його душі тільки мидий образ Милорадовичівни, що ласкаво усміхався до нього. Як що й він має поволі затемнитися через її відчуження, тоді Україна являтиметься для нього масою густого туману. Ні на одному пункті він не спинить тоді з радістю душевного зору, ні з однією душею не забажає бачитися в ній, нічого дола не цікавитиме його, ні про кого не думатиме, проводячи серед мовчанки цілі дні й тижні. Сподівався, що Милорадовичівна обізнана до нього й вяснить причину своєї мовчанки, висловлюючи попросту свої думки й почуття. „Усе в моїй душі — кінчив Куліш свій лист — до такого ступня зрушено, що тепер кожний може без шкоди потрясати нею найжорстокішими словами, а як що Ви мали б їх у засоби, то повірте, що від Вас я прийму їх як доказ, що Ваша душа не чужа моїй“.

Більше ніж по році, 19. вересня 1860 р., написав Куліш із Петербурга лист до Милорізовичівни, де викручувався, що він і вона однаково находилися довгий час у блуді: Вона думала, що він перестав писати до неї, а він думав, що вона перестала писати до нього. Він не хотів відгадувати причини її мовчання, але які вони ні були-б, признавав їй право мовчати. Свій лист кінчав словами (подаю в перекладі): „Зомною в останньому часі трапилось багато, багато всякої всячини. Я багато страждав, а деколи й радувався, але часто не було з ким поділитися ні стражданнями, ні радощами. Часто я був самотнім у повному значінні цього слова. Ви знаєте, як тяжко бути самотнім на світі, як томляче діле на душу пустиня, що оточує нас на величезний простір! Я багато втрапив від того, що наслідкування перервалося і Ви втратили не менше від мене. Ви не були-б тепер так безрадісні, кожді мали постійно на оці людини, що завжди жадним слухом слухав Вашого голосу“.

З найближчого Кулішового листка з 25. жовтня 1860 р. видно, що Милорад нічимна до того часу не відповіла на лист Куліша. Щоправда, в листі Куліша з 15. листопада того року є згадка про відповідь Милорадовичів. Значиться цей лист вигаданим непорозумінням, що ним забачка Куліш викрутитися перед своєю кореспонденткою. «Чи не говорю Вам, мила сестро Александро Григорівно, — починає Куліш (подаю в перекладі) — обіцявучувати мене в тому, що я до Вас не прийшла, Ви забули, що Ви переразали листування до мною, себ-то я був перепонаний, що Ви переразали. Я просиу Галагану запитати Вас, що це значить, але в Галагану не прийшло нічого, я умовившу його я прий-

ПО ФАБРИЧНИХ ЦІНАХ

Дивани, Церати, Хідники, Капи, Накидки, Портієри килим.

НА ДОГІДНИХ УСЛІВЯХ

ПОРУЧАЄ ФІРМА

Д. ЕНГЛЕНДЕР, Львів, Ринок ч. 8.

Портієри килим. Фіранки, Матерії мебл., Коци і т. п.

10 13

на Волях або на заважанню Леміш-шину, як не на Кисілевську? І це гріх, який дає притоку „любові“ і „Знає“ обидати її болотом на те, що „Знає“ не робила нічого, то тоді було б добре і дати їй спокій?

І ще як те діялося й, що з своєю журналі пропав, твердість, мовляв: „Не вийте, не гуляйте, лиш мені гроші приносьте на мій журнал і мій видання!“ Така саме можна підсунути кожному пропагандисту, який не хоче, щоб гроші пропали та прогинули. А в такій ситуації виходить ось що: Замість посилати на обидувати гроші на мій журнал або календар чи брошуру, краще ті гроші прожити та прогинути.

Ми демократи, ми всі різні! То наш клас. А як ми що різні розуміємо? А так, як у добре удержанні живої людини: Коли котра галузька виростає трішки вище своїх посестер, так зараз ідує у рут людські мозги і гоніть піднімається. Скажіть, добрі люди, чи після того варто кому з нас робити щось більше понад те, що робить загальне громадянство? Такий смисловий нехай буде пригрозити на те, що його обидувати болотом людського плота, і то так, що в чистій воді не обидувати!

Прощу собі тільки узяти: гурт коломийського повстання жіноцтва на довірочних зборах дня 26 листопада ц. р. по дати з переведених рахунків зазначити п. Кисілевський повна довіра одноголосно і поручити загальним зборам Жіночого Кружка дати п. Кисілевській сатисфакцію за її наклеп і напасті через замінування її поточним членом, а тут пошлюється в „Знає“ такий пасквіль: „Опрати, потаю між нами!“

Д-р Андрій Чайковський.
Коломия, 29. XII. 1928.

Театри.

Кооператива „Український Театр“ під дир. Й. Стадника.

Пятниця 28-го, г. 4. поп. „Скупар“ Мольєра (для шкільної молоді).

Субота 29-го, г. 7-30 веч. „Вантаж“, пер. на 3-й Ярослав Галіна.

Неділя 30-го, г. 3. поп. „Казка старого майна“.

Неділя 30-го, г. 7-30 веч. „Долі“ (четвертий раз).

Великий Миський Театр:

Пятниця 28-го, г. 7-30 веч. „Земляна драбина“.

Кіна.

„Аполло“: „Людина сміху“ з Н. Вайд-Том.

„Лев“: „Приватне життя пані Олени“.

„Оаза“: „Черволий біс“.

„Малос“: „Шехерезада“.

„Фатаморганда“, „Останній усміх блан-жа“.

Дописи.

ДРОГОВИЧЧИНА. (За що розказано читально „Просвіті“ в Равенячах). Рескриптом „Вовниста“ у Львові з дня 27. XI. 1928 р. Л. В. Р. 10046 закрито у нас читальню „Просвіти“ з огляду умовуванням: „Wakutek opracowania zaslęgi stowarzyszenia przez członków nielegalnej Komunistycznej partii Zachodniej Ukrainy“ stęło się placówką tejże organizacji, czego dowodem sprawozdanie z Berl na piśmie treścią rewolucyjną, oraz kolportaż tychże piśm wśród członków stowarzyszenia“. — На ділі річ маєть так: До нашої читальні згодом надіслав книжку — одну чи дві, не знаю, бо як одні нам не доручено — з листу хомістичного, і то, як довідуюсь у рескрипту „Вовниста“ та з Берліна. Книжку у Берліні наша читальня ніколи не задоводила, ані в місті в Берліні не перенесувалася. Чи в Берліні є яке товариство, що безплатно і без заповнення списків книжки з листу революційного, не знаємо також. Якщо в такі товариство, що вислав невідомі книжки тративо, то чому дорогою знаємо до тих людей, щоб не наклалися зі своїми книжками та щоб такою своєю руйнівницькою роботою не спричинили замикання українських читальні та інших просвітних установ, котрі в позитиві не мають ніякого стільного. Ваші книжки, панове з Берліна, не причиняються до щодення нашого народу в ніякому напрямі, а лише спричиняють пак необицанні шкідливі Схемістичні і дайте спокій читальні зі своїми виданнями! — Члени розказаної читальні в Равенячах.

„Просвіта“ — це одинокий найкращий авторитет українського духа. Вона одна може вивести нас усіх на шлях кращої долі — на сонячний шлях.

З судової салі.

Політичні справи в стрийському суді.

Дня 12 XII. 1928 р. відбувся перед тут. окр. судом напін до Ч. 1388/28 розправа проти Романа Каоса, Миколи Баранюка і Василя Костіва за перест. з § 305 к. з. поповнене підсудним тим, що в дні 11. XII. н. р. відважували під першою йти на /огосудження з нагоди 10-ліття польської держави. Обвинувачених покарано 1-місячною в'язницею і кару укорно лавішено.

Дня 21. XII. 1928 р. переведено перед тут. апеляційним карним судом розправу до В. 1123/28 проти Володимира Гафтоковича з Львова і Дмитра Насидова з Добріва на те, що без дозволу староства устроїли 25-ліття „Сокола“ в Добріва і дефіляду — маючи дозвіл тільки на фестив. Апеляційний суд змінив вирок щодо Гафтоковича, поділяючи аргументи обох, що він як запрошений гість отворив свято промовою в добрій вірі, що все є в порядку — і того обвинуваченого звільнив від вини і кари. Натомість потвердив перший вирок щодо обвинуваченого Насидова як шодо вини, так і щодо кари (10 днів арешту або 100 зол. гризнів). Як додаток до тої справи слід зазначити, що стрийське староство на ту парад розв'язало „Сокол“ в Добрівах, Добожнях, Угерську і Лисичах, а то тому, що дружини тих гніз брали участь у дефіляді, зазначив староство. В. К.

Зі спортивного життя.

Лещатарсько-туристична прогулянка в Карпатах.

Першу цього року українську лещатарсько-туристичну прогулянку в Карпатах організував „Сокол-Батько“. Прогулянка тривала п'ять днів (від 22. до 26. ц. м. включно). Учасників було 6. Віз проф. Степан Гайдушок. Учасники взяли 18 карпатських верхів, між ними з таємодоступних Парашку і Бердо. Учасниками цієї прогулянки були: Степан Гайдушок, Іван Мрич, В. Федас, Богдан Курчаба, Евстах Іванчук і Ярослав Охримович. Погода цілий час хороша, асна. Температура перебігла 16 Р. Сніг сніжний, кришталевуватий. Дорога вносила в політрині ліній 80 км.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Українці з Берліна зложили на „Рідну Школу“ надзвичайні дані в марках відецьких, по 3 м.: Капустяк, В. К., Перфецький; по 2 м.: Коновалець, Горський, Лебідь-Юрчик, Доскоць Мірчук, Залозський, Ковальчук, Липинський; по 1 м.: Селешко Мих. Кузель, Самарський, Вергун, Давиденко, Делегат, Ерна Шеро, Г. Чужак, Циприянович, Гумовський, Базилевський, В. К. Дороменко, Коутій, К. Лагода, Б. Базюк, Антонович; по 0-50 м.: Урбан, Пйотковський, Кузьменко, Кривинський, Іванна, Яковко І. Лоский Гопій. — Усім ВП. Жертводавцям ширшу подяку складає Головна Управа. (134 а) 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

БРИЛАНТИ, також іншу біжутерію курсу по високій ціні Домбровскі-Розважескі, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2 2481 28-2

ІВЖ. ЄВГЕН АРХИПЕНКО. Не знаючи Вашої адреси на цей дозвол підгаду Вам, що несець в „Дністрі“ на 1000 зол. за який Ви мабуть забули час уже купити. — М. Терлецький, 11622-2

СПІЛЬНИКА з готівкою в дозвраз глядає пернорядний Магазин, старша фірма у Львові. — Зголошення до дня 3. січня 1929 р. Левинський, Огровск ч. 6. від год. 3. до 4. п. п. 1147 3-4

КОНЦИПЕНТА пошукує від дня 15. січня 1929. Адвокат Д-р Глазний, Рогатин. 1-45 4-4

ГОДИНИК ВАЩІ буде найліпше направлений у найбільшій годинничарській роботі Івана Зельтенрайха, Львів па Марійська 5 — 3 провацій просимо репаратії прислати поштою — Старомодні дамські годинники перероблюємо на очні 3 6 128-2

П. ГЕРІНСЬКОГО ІВАНА з Липиці дол. прошу подоготити справу до дня 5. січня 1929 р. В противний випадку обізнано у пресі і віддам справу на судову дорогу. — Д-р Меринда Василь. 1166 1 1

Автобуси і тягарові самоходи

в готовім стані
з негайною доставою

доставляє

АЛТШИЛЕР і СКА

Тел. 18-19 (Управа) Тел. 64-65 (Бухгалтерія)

Склад оригінальних замінних частей.
Львів, вул. Вадова 11а, — Тел. 30-86.

Адреса для телеграм: АЛТШИЛЕРСКА ЛЬВІВ.

УРЯДНИЧКУ, учительку або студентку прийме на спільне мешання, самітна емеритка. Кухня до диспозиції. — Зголошення до Адміністрації „Діло“ під Мешканце. 1167 1 3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст негуд. серця, серця і жовуза

Д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

332 Пересвітлення Рентгеном. 22-24

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Синистуся ч. 17. II. п.

(кріпачання хитаються зубів пльомбівання й винищення зубів без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті після шпильової системи. Пацієнтів з провінції подорожують в найкоротшому часі. II. і. Урядовим і студентам значна знижка. Цілодні в сплату. Тел. 63 73. 1141 3-0

II. КУРС

для кандидатів на торговельних референтів.

З днем 1. марта 1929 р. відчиняє Центросоюз II КУРС підготовки кандидатів на торговельних референтів при Повітових Союзах Кооператив, котрий буде обіймати практику в слідуючих відділах Ц. С.:

1) В розділі товарів для підзавіської округи, відносно обслугову кооперативних товариш споживачини, газетерійники і сільсько-господарськими.

2) В організаційно-кооперативній відділі Розділі.

3) В відділі товарного заоскотрення ПСК.

4) В книговодстві і кореспонденції.

5) В кредитному і несецькій відділі.

Час тривання курсу 6 місяців. Кошта удержання курсу з цілости поносять кандидати. При випадку на кострації повертає Центросоюз кошта подорожі.

В часі тривання курсу відіають кандидати приписам службової праці при обов'язку урядовців Центросоюза. По закінченні курсу кваліфікаційний іспит перед комісією установленою Надзірною Радою Центросоюза.

Прийняті будуть на курс абсолютні високих торговельних шкіль і курсів для абітурієнтів в обмеженій кількості осіб відповідно до можливості розміщення по відділах.

Полішня враз в описом життя і свідомства надіслати до Центросоюза в Львові, вул. Зіморича ч. 20. до дня 31 січня 1929. 1153 2-2

Дирекція Центросоюза.

НЕРВОЛЬ

Хеміка д-ра ФРАНЦОЗА, одинокий радикальний і випробований середник (натирання) на

РЕВМАТИЗМ

кольку з причини перестудії, на постріл, іхдіс і т. п.

Жалати в аптеках. Жалати в аптеках.

Вибір і головна продаж.

АПТИКА МІКОЛЯША

Львів, коперника ч. 1.

870 16-2

Подяка.

Неутольма смерть постигла нечаюо дня 2. XII. н. р. нашого найдорожчого Мужа, Батька, Сина і Зятя б. п. Олександра Сероїчковського. Розради в тім неутраїній горю ми не могли не в силі, а як у найкращих хвилях нашої печалі ми не пощади в розпукі то ладячущо те Прихотами і Знакомим нашого Незабутнього Покійника, бо Вони не лишали нас самих з наших важким горем, а старалися по своїй наш тяжкий біль ускорити. Тож відчим серцем щиро високо ті благородні зусилля і складено найсердечнішу подяку Вам за висловлені нам спочування і за обилісну нам ширшу прихильність і готову поміч. Зокрема дякуємо в першу чергу II. П. Студентам „Сочиніам“, які головною завданням ся по ороком, самі обрали тіло нашого Найдорожчого на вічний спочинок, уладили поспішу почесну сторожу при Його тілі та несли Його самі до перкви, а відтак самі зложили такий останній свого великого Друга на Кладовищі. Горьку подяку складаємо Ви. II. ми ради. Дру Ол. Кузачковський і недрода. А. Вітшинський на докази їх великої прихильності в тих для нас так важких хвилях. Ширшу подяку висловлюємо Вир. О. Крижан. Дру Горинкевичеві за провід у похоронах і за Його сердечні слова, яких попрахав Покійника в перелі, а О. О. Відинкевичеві і Дру Гузичеві за участь у похоронному обряді. Дякуємо щирим серцем п. п. надради. Вітшинському і голові „Січ“ влад Іван сими за їх велику теплу й трогателі промову над гробом Покійника, а Ви. II. Дру Ів. Світличков за Його прихильну поміч у подорожі діла в похоронній загоді. Наконсь щиро Спасибіг від опечаленої родини всім Ви. Співакам за зводителі в хоронного обряду, а Пов. віднеслоку Громадиству за численну участь у похоронах і за всі докази прихильності до пок. Олександра і за ширі спочування в тих печальних хвилях нашого горя.

У Відні, студень 1928 р.

1163 1-1 Година Сероїчкова.

За редакцію відповідає Василь Мурач.

Видзе Видання Спілки „Діло“.

В друкарні Видання Спілки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.